

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.1/J/2013

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 12J

Ședința publică din 19 iunie 2013

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului G. A. N., judecător în cadrul Curții de Apel C. având ca obiect abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), h) și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012), respectiv a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 24/2012.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar T. G. și pârâtul judecător G. A. N. personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, Inspecția Judiciară

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin reprezentant depune la dosar înscrisuri, respectiv copia hotărârii nr.....
pronunțată de Secția pentru Judecători și copia Deciziei civile nr..... pronunțată
de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr....., câte un exemplar fiind
comunicat pârâtului.

Pârâtul judecător N. G. A. personal depune copia deciziei civile nr.....
pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, în
dosarul nr....., un exemplar fiind comunicat reprezentantei Inspecției
Judiciare.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția
constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților, pe fondul cauzei.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii
disciplinare astfel cum a fost formulată, învederând că în urma verificărilor
prealabile s-au constatat indicii privind săvârșirea de către domnul judecător N.
G. A. din cadrul Curții de Apel C. a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99
lit.a), h) și m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și
procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma
anterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, constând în încălcarea
prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind
judecătoria și procurorii, exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de
procedură, cu rea – credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie
infracțiune și respectiv, nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie
a cauzelor, precum și indicii de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de
art.99 lit. i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și
procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 și respectiv art.99 lit.i) teza I din același act normativ, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, învederează că, din probele administrate în cauză a rezultat că domnul judecător N. G. A. a soluționat dosarele menționate în condițiile în care îl cunoștea pe domnul B. C., administratorul societății reclamante, nefiind contestat faptul că s-au întâlnit în diverse ocazii la evenimente publice și și-au petrecut concediul din cursul lunii ianuarie în același grup de prieteni, împreună cu familiile.

Apreciază că nu poate fi reținută apărarea formulată de domnul judecător, în sensul că nu s-a aflat niciodată în relații apropiate cu administratorul societății reclamante și din acest motiv, având în vedere practica secției în materia abținerilor, care era în sensul respingerii unor asemenea cereri, nu a considerat necesar să se abțină de la soluționarea cauzelor în care societatea comercială avea calitatea de parte, deoarece în situații similare, cererile de abținere formulate de judecătorii secției în anul 2011 au fost admise, ceea ce denotă faptul că, practica secției din care face parte domnul judecător a fost în sensul de a considera în temeiul art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, că anumite fapte și împrejurări exterioare, chiar aparențe, ar fi de natură a știrbi încrederea justițiabililor în imparțialitatea instanțelor.

De reținut este și faptul că, exemplele invocate de domnul judecător prin întâmpinare cu privire la practica secției în materia abținerii sunt lipsite de

[REDACTED] [REDACTED]
relevanță, câtă vreme soluțiile pronunțate au fost ulterioare momentului soluționării cauzelor de către domnul judecător.

Mai arată că, este suficient să existe îndoieli legitime cu privire la respectarea obligației de a judeca în mod imparțial, ceea ce în speță este pe deplin dovedit și însăși domnul judecător a recunoscut faptul că nu poate fi negată puternica aparență de relație apropiată trasă din existența unor fotografii.

În consecință, apreciază că faptele săvârșite de domnul judecător întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012 și respectiv art.99 lit. i teza I din același act normativ în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

În ceea ce privește abaterile disciplinare prevăzute de disp.art.99 lit.m și h din Legea nr.303/2004, constând în nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, faptele care i se impută domnului judecător privesc modalitatea în care s-a investit cu soluționarea unor acțiuni în contencios administrativ distincte, fără a fi respectate dispozițiile legale și regulamentare privitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

Astfel, domnul judecător a fost investit cu soluționarea dosarului nr...., având ca obiect cererea de suspendare a executării actelor administrative întemeiată pe dispozițiile art.14 din Legea contenciosului administrativ. La termenul când au avut loc dezbaterile asupra cererii de suspendare, domnul judecător a primit la dosar și s-a investit cu soluționarea acțiunilor în anularea actelor administrative contestate, fără a dispune

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constituirea unui dosar nou, cu acest obiect. Domnul judecător a examinat o cerere întemeiată pe art.14 din Legea nr.544/2004, însă a pronunțat o hotărâre ce are efectele menționate la art. 15 din aceeași lege, deși nu s-a consemnat precizarea acțiunii de către titularul acesteia ori calificarea cererii de către instanță în condițiile art. 84 c.pr. civ.

Domnul judecător a susținut în apărările făcute cu privire la acest aspect că, reclamanta a depus la dosar o precizare a cererii inițiale, fapt care în opinia sa justifică modalitatea în care a procedat la soluționarea cererii de suspendare a executării actelor administrative, invocând în acest sens practica secției din care face parte, însă practica secției invocată de domnul judecător, în sensul că judecătorul investit cu soluționarea cererii de a actului administrativ judecă și acțiunea în anularea actelor administrative nu se referă la ipoteza din prezenta acțiune disciplinară.

Mai arată că, domnul judecător nu a invocat în cursul cercetării disciplinare existența unei asemenea practici la nivelul secției, probabil pentru că nu a existat o situație asemănătoare.

În consecință, având în vedere probele administrate în cauză, apreciază că faptele săvârșite de domnul judecător întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit. h) și m) din legea nr.303/2004, în reglementarea anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr.24/2012, constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură cu rea – credință, dacă fapta nu constituie infracțiune și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, arată că domnul judecător s-a pronunțat asupra cererii de suspendare a executării sentinței de intrare în faliment a debitoarei, câtă vreme rămăsese în pronunțare pe acțiunea în anularea actelor administrative invocate în cererea de suspendare și consideră nefondată apărarea domnului judecător, în sensul că între cele două dosare nu există o legătură directă de natură să justifice abținerea sa. Depune concluzii scrise.

Pârâtul judecător N. G. A. personal, solicită respingerea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară cu privire la toate cele patru abateri disciplinare reținute în sarcina sa, întrucât nu a săvârșit niciuna dintre abaterile disciplinare imputate.

Referitor la încălcarea cu rea credință a repartizării aleatorii, prin primirea acțiunii în anulare la dosarul în care a soluționat cererea de suspendare, arată că, la data de ... SC SRL prin administrator special B. I. formulează cerere de suspendare a unor acte administrativ fiscale în temeiul art.14 din Legea nr.554/2004, cauza primind termen la data de La termenul din reclamanta a formulat o precizare de acțiune în sensul că a solicitat și anularea acelorași acte, termen la care a fost soluționată cererea de suspendare a actului administrativ fiscal, fiind amânată cauza cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privire la soluționarea cererii de anulare a acelorași acte pentru data de, la un complet din care domnul judecător nu urma să facă parte. Completul din data de, în baza hotărârii de Colegiu nr....., a repartizat cauza pentru termenul din, la completul prezidat de domnul judecător N. G. A.

Ulterior, la termenul din în urma administrării unei expertize contabile în cauză, domnul judecător N. G. A. a soluționat acțiunea în anulare, în sensul admiterii în parte a acesteia potrivit concluziilor raportului de expertiză, cauză care se află în prezent la ÎCCJ în recurs.

I se impută că s-a investit cu soluționarea acțiunii în anulare prin încălcarea repartizării aleatorii a cauzelor, Inspectia Judiciară apreciind că nu există nici o legătură între cererea de suspendare a actului administrativ și cererea de anulare a aceluiasi act administrativ și din această perspectivă se justifica repartizarea aleatorie a cererii în anulare, însă această interpretare este contrară în primul rând legii, respectiv art.15 alin.1 din Legea nr.554/2004. Astfel potrivit art.15 alin.1 din Legea nr.554/2004 „cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată...”, deci acest text permite soluționarea cererii de suspendare și respectiv a cererii de anulare de către același judecător. Acest text spune în mod expres că între cele două cereri există o legătură strânsă care justifică posibilitatea soluționării ambelor cereri odată, adică de același judecător. Chiar dacă ar fi dispus disjungerea cererii în anulare, potrivit disp.art.99 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară referitor la repartizarea unei cereri în cazul disjungerii, dosarul nou format prin disjungere este soluționat de completul investit cu cererea inițială.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art. 93 alin.1 și respectiv art.95 din Hotărârea CSM 387/2005 a cărei încălcare se invocă, se referă la o cu totul altă ipoteză, acest articol având în vedere situația în care noua cerere vizează alte persoane decât cele între care se poartă litigiul deja înregistrat sau când cererea chiar între aceleași părți nu ar avea nici un fel de legătură cu cererea inițială, ori în cauză este vorba despre o acțiune în suspendarea unui act administrativ și alături de acestea de acțiunea în anularea acelui act administrativ, litigiul fiind purtat de aceleași părți, astfel că rezultă existența unei legături între cele două cereri.

Aceasta este și practica statornică a secției, sens în care a depus mai multe hotărâri judecătorești și nu în ultimul rând, aceasta este și opinia doctrinei, potrivit opiniei legale exprimate de titularul catedrei de Drept administrativ din cadrul Facultății de Drept UBB C.

În ceea ce privește exercitarea funcției cu rea credință, susține că acest lucru nu rezultă cu evidență, ci este o problemă de interpretare care poate eventual genera controverse de interpretare, întrucât reaua credință trebuie să se manifeste acolo unde nu există nici un dubiu cu privire la interpretarea normei, ori între interpretarea dată de Inspekția Judiciară și cea dată de secția Curții de Apel există diferențe de interpretare. În acest sens, invocă practica ÎCCJ în materia disciplinară a magistraților, respectiv decizia nr..... care înlătură exercitarea funcției cu rea credință și face distincție între încălcarea normelor de procedură ca și greșeală de judecată, care poate fi examinată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege și nerespectarea normelor de procedură în context disciplinar, situație în care ÎCCJ reține la fila 21 ,, că aceste greșeli trebuie să aibă un caracter evident, neîndoielnic, cărora să le

lipsească orice justificare, care să fie în vădită contradicție cu dispozițiile legale”.

În ceea ce privește încălcarea obligației de abținere în dosarul de faliment nr....., abatere prev. de art.99 lit.i teza I din Legea nr.317/2004, arată că, la termenul din în complet de recurs a soluționat o cerere de suspendare a sentinței de deschidere a procedurii falimentului debitoarei SC SRL, pronunțând decizia nr..... Ulterior acestei decizii, la data de a soluționat cererea în anulare a actelor administrative și deși i se impută că nu s-a abținut într-un dosar din materia insolvenței, să se observe că în această materie legiuitorul a înțeles să particularizeze dispozițiile referitoare la abținere, existând un text expres în Legea nr.85/2006 care se referă la situația judecătorului sindic (art.12 alin.2).

Astfel, același judecător sindic soluționează toate acțiunile din dosarul de faliment, aceeași reglementare fiind consacrată expres și în cazul căii de atac de Legea nr.85/2006 prin modificările aduse acesteia de noul cod de procedură civilă.

Mai arată că, la nivelul Curții de Apel a existat inițial un singur complet ce soluționa insolvența și începând cu potrivit hotărârii CSM și a colegiului de conducere a curții s-a înființat al doilea complet, iar ulterior al treilea complet și a depus copii după evidențele din ultimii trei ani ale secției din care rezultă că în cursul ultimilor trei ani nu a existat nicio cerere de abținere ori de recuzare.

Nu există nicio legătură între contenciosul fiscal și dosarul de faliment, care să fi justificat abținerea sa.

Cu privire la nerespectarea îndatoririi de a se abține, abatere prevăzută de art.99 lit.a și respectiv art.99 lit.i teza I, dedusă din existența unei relații personale a sa cu numitul B. C. I. pe care nu a negat că îl cunoaște, învederează că, în cursul lunii ianuarie 2009, absolut întâmplător s-a întâlnit la schi cu numitul B. C. I., care la data formulării cererilor ce au făcut obiectul celor două dosare în care ar fi trebuit să se abțină, nu deținea nicio calitate în cadrul societății SC..... SRL și nu justifica nici un interes în raport de dosarele soluționate, administratorul special fiind cel care reprezenta interesele societății. Întâlnirea din anul 2009 a fost cauzată de împrejurarea că din grupul domnului B. făceau parte niște cunoștințe comune, respectiv familia M. și cu ocazia acelei vacanțe au fost realizate mai multe fotografii, unele pe pârție, altele în piscina hotelului, fotografii despre care a aflat la momentul apariției acestora în presă.

Mai arată că, nu există nicio relație sau o legătură personală cu acest domn B. C. I., fiind o simplă cunoștință, „relația” rezumându-se strict la politețea inerentă unei întâlniri între două persoane, iar simpla existență a unor fotografii nu echivalează cu existența unei relații personale, câtă vreme nu s-a relevat o derulare în timp a unor asemenea întâlniri și implicit existența unei legături de o anumită durată care să se circumscrie noțiunii de „relație personală”.

Chiar dacă se va reține că în planul aparenței simpla existență a acelor fotografii este suficientă, să se observe că nu a încălcat aparența de imparțialitate cu vinovăția prevăzută de lege. Solicită în principal respingerea acțiunii, iar în subsidiar, în măsura în care se va aprecia că

există totuși o afectare intenționată a aparenței de imparțialitate, aplicarea unei sancțiuni în concordanță cu jurisprudența Secției și respectiv în acord cu practica ÎCCJ în materia contenciosului disciplinar al magistraților.

După deliberări, fiind adusă la cunoștința părților soluția pronunțată în prezenta cauză, domnul G. A. N. declară că formulează recurs împotriva soluției pronunțate și solicită să fie consemnată poziția sa.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 1/J/2013, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului G. A. N., judecător în cadrul Curții de Apel C., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), h) și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012) , respectiv a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012 .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că domnul

N.A. G. - judecător în cadrul Curții de Apel C și-a exercitat în mod necorespunzător responsabilitățile judiciare, conduită care concretizează elementele abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau gravă neglijență, nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor precum și nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâtul judecător a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

În motivare a arătat că dosarul nr. i-a fost repartizat spre soluționare, în sistem informatic, conform dispozițiilor art.93 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și potrivit hotărârii nr. a Colegiului de conducere al Curții de Apel C. iar la termenul de judecată din a soluționat doar cererea de suspendare, acordând termen pentru soluționarea precizării de acțiune depuse de reclamantă. Arată că nu putea refuza primirea cererii precizatoare întrucât ar fi săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.e din Legea nr.303/2004 și nici nu putea dispune trimiterea acesteia la registratură și înregistrarea ca o acțiune separată pentru că ar fi încălcat principiul

disponibilității. Susține că în momentul în care a acordat termenul de, la un alt complet de judecată, s-a dezinvestit de soluționarea cauzei.

Mai arată că în cauză se pune problema interpretării diferite a dispozițiilor legale din Legea nr.554/2004 care permit soluționarea cererii de suspendare și a cererii în anulare de același judecător, practica secției din care face parte fiind în acest sens.

Referitor la nerespectarea îndatoririi de abținere la soluționarea dosarului nr.1765/33/2011 arată că nu este incidentă niciuna din situațiile de incompatibilitate prevăzute de art.24 din Codul de procedură civilă. Arată că în materia insolvenței același judecător sindic soluționează toate acțiunile din dosarul de faliment iar la nivelul secției în cadrul căreia funcționează există o practică constantă în acest sens. Nu există nicio legătură între contenciosul fiscal (dosarul nr.....) și dosarul de faliment (dosarul nr....) care să fi justificat abținerea.

În ceea ce privește existența unei relații între judecător și o parte din proces arată că nu există o prevedere legală expresă care să impună o obligație a judecătorului de a se abține iar singurul reper obiectiv care trebuie luat în considerare este jurisprudența în materia abținerii a secției din care face parte. Arată că au existat situații identice cu cea indicată de Inspekția Judiciară în care s-au pronunțat soluții de respingere a cererilor de abținere. Susține că împrejurarea că două persoane se află într-un loc public nu echivalează cu dovedirea derulării în timp a unei relații apropiate. De asemenea, consideră că nu există o relație apropiată între el și domnul B. C. I. care să fi impus abținerea sa.

Se mai arată că în mod greșit Inspecția Judiciară a făcut aprecieri cu privire la modalitatea de soluționare a cererii de suspendare în sensul necesității amânării cauzei și a comunicării unor precizări respectiv în sensul pronunțării judecătorului pe altceva decât s-a cerut întrucât aceste aspecte sunt de competența instanței de control judiciar. Arată că nu s-a dovedit reaua-credință conform dispozițiilor Legii nr.303/2004 și nici nu există probe care să infirme condiția de imparțialitate a judecătorului.

Secția a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

Inspecția Judiciară a inițiat efectuarea de verificări prealabile ca urmare a sesizărilor formulate de petiționara Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului S., care a solicitat efectuarea de verificări cu privire la modul în care a fost instrumentat dosarul nr..... al Curții de Apel C. de către domnul judecător G. A. N.

În esență, petiționara, în calitate de pârâtă în dosarul nr..... al Curții de Apel C., Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, având ca obiect suspendarea executării unor acte administrative privind obligații fiscale solicitată de reclamanta SC ... SRL, a sesizat că judecătorul cauzei s-a pronunțat asupra suspendării prin încheiere și nu prin sentință, deși temeiul legal al cererii impunea pronunțarea unei sentințe; a primit la dosar, în ședință publică, la primul termen de judecată, acțiunea în anularea actelor administrative a căror suspendare se solicitase inițial, fără a dispune

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constituirea unui dosar nou; în perioada de amânare a pronunțării asupra acțiunii în anularea actelor administrative (.....), domnul judecător a făcut parte din completul care s-a pronunțat, la data de, asupra cererii de suspendare a executării sentinței civile nr..... a Tribunalului S., prin care se dispusese intrarea aceleiași reclamante debitoare în procedura de faliment.

Prin **rezoluția din** dată în lucrarea **nr.....** a Inspecției judiciare, Direcția de Inspecție judiciară pentru judecători, având ca obiect sesizare din oficiu, s-a dispus atașarea la prezenta lucrare a adresei nr..... a președintelui Curții de Apel C., înregistrată la Direcția de inspecție judiciară pentru judecători la data de ..., prin care se aducea la cunoștință faptul că în mass-media au apărut articole privitoare la o afirmată favorizare a unui om de afaceri de către domnul judecător N. G.

În articolele apărute în edițiile on-line ale ziarului Evenimentul Zilei la data de și au fost invocate încălcări ale prevederilor referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor, precum și faptul că domnul judecător „s-ar fi implicat personal” în soluționarea unor dosare ale omului de afaceri B. C., unul privind contestația formulată împotriva deciziei Direcției Finanțelor Publice S., iar celălalt, un dosar privind procedura insolvenței.

În urma verificărilor prealabile efectuate în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin rezoluția din.... s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător N. G. A. din cadrul Curții de Apel C., sub aspectul săvârșirii de către domnul judecător a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a), h) și m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor

[REDACTED] [REDACTED]

și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii, exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune, și respectiv, nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, precum și al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

În cadrul cercetării disciplinare, în perioada ..., s-a procedat la ascultarea domnului judecător N. G. A. și la verificarea apărărilor ce au fost formulate.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de

Prin rezoluția din s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul judecător N. G. A. din cadrul Curții de Apel C., sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. a), h) și m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012, precum și al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

Referitor la situația de fapt Secția reține următoarele:

Dosarul nr.... având ca obiect cererea de suspendare a executării actelor administrative fiscale, formulată de reclamanta SC SRL, prin administrator special B. I. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice S. și Agenția Națională de Administrare Fiscală, a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel C. la data de și repartizat prin intermediul sistemului informatic ECRIS la completul de vacanță, cu prim termen de judecată la data de Cererea de suspendare a fost întemeiată pe dispozițiile art.14 și următoarele din Legea nr.554/2004.

Potrivit Hotărârii nr.... a Colegiului de conducere al Curții de Apel C., cauza a fost repartizată în sistem informatic unuia dintre completele constituite pe perioada vacanței judecătorești.

La primul termen de judecată din ..., completul de vacanță a fost constituit din domnii judecători N. G., B. M. și T. F.

Potrivit punctului II.2 din hotărârea colegiului de conducere anterior menționată, în ceea ce privește cauzele directe, deduse spre soluționare în primă instanță Curții de Apel C., „acestea vor fi repartizate ciclic spre soluționare celor trei judecători care compun completul de vacanță, în ordinea înregistrării lor”.

Din procesul verbal întocmit de președintele Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal la data de, dosarele care au primit

termen la data de ..., au fost repartizate ciclic între judecătorii stabiliți prin hotărârea colegiului de conducere, iar dosarul nr..... a revenit spre soluționare domnului judecător N. G.

De asemenea, hotărârea colegiului de conducere a stabilit că, „dacă amânarea cauzelor directe privește un interval situat după data de ..., acestea vor fi păstrate de judecătorii cărora li s-a repartizat inițial ciclic cauza în perioada vacanței judecătorești, cauzele fiind transpuse de pe completul de vacanță la completul de fonduri compus din judecătorul cărui îi revine cauza prin repartizare”.

La primul termen de judecată din ..., în dosarul nr....., a fost prezentă doar reclamanta SC SRL, prin avocat M. L. M., careia i s-au comunicat întâmpinările formulate de către pârâte, cauza fiind lăsată la a doua strigare pentru ca apărătorul reclamantei să ia cunoștință de conținutul întâmpinărilor.

La a doua strigare a cauzei, a răspuns doar reclamanta prin apărător, iar curtea a pus în discuția părții prezente excepțiile invocate de către pârâte, respectiv excepția necompetenței materiale, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ANAF, excepția lipsei calității procesuale a administratorului special B. I. de a formula acțiunea în contencios administrativ și excepția inadmisibilității cererii de suspendare a declarațiilor de creanță, instanța pronunțându-se asupra acestora fie prin respingere, fie prin unirea lor cu fondul cauzei.

La același termen de judecată din data de ... reclamanta, prin apărător, a depus la dosarul cauzei “ două acțiuni distincte” privind anularea celor două categorii de acte, învederând instanței că înțelege să solicite și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

anularea actelor a căror suspendare a solicitat-o. Curtea a dispus ca precizarea de acțiune să fie comunicată părâtelor, motiv pentru care a acordat în acest sens termen de judecată la data de

Instanța a rămas în pronunțare pe cererea de suspendare formulată în temeiul dispozițiilor art.14 alin.1 și următoarele din Legea nr.554/2004 iar prin încheierea fără număr din data de pronunțată de domnul judecător N. G. A. a fost admisă în parte cererea reclamantei și în consecință s-a dispus suspendarea executării deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr.... precum și suspendarea executării actelor administrative nr....., nr.... și nr..... privind obligațiile fiscale în cuantum total de lei, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii în anulare ce face obiectul dosarului nr....

Prin decizia nr..... Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul declarat de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice , a casat încheierea pronunțată la data de și a respins cererea ca fiind formulată de o persoană fără calitate de reprezentant al SC SRL.

În ceea ce privește soluționarea acțiunii în anularea actelor administrative, care a fost primită de domnul judecător în ședință publică în cadrul aceluiași dosar, așa cum s-a arătat anterior, se constată că la termenul din, reclamanta a mai depus la dosar o precizare, extindere și completare a acesteia, fiind chemat în judecată și Statul român prin Ministerul Finanțelor Publice, motiv pentru care, judecătorul stabilit prin hotărârea colegiului să prezideze ședința de la acea dată, respectiv doamna M. I., a acordat termen de judecată la data de ..., la completul inițial investit, prezidat de domnul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] judecător G.A. N. (conform celor stabilite prin Hotărârea nr.... a colegiului de conducere), pentru achitarea taxei de timbru și citarea pârâtului nou introdus în cauză.

Ulterior, acțiunea în anularea actelor administrative fiscale a fost soluționată prin sentința civilă nr.... pronunțată de pârâtul judecător N. A. G., hotărâre prin care s-a admis în parte acțiunea precizată, completată și extinsă formulată de reclamantă prin administrator special B. I. și ulterior prin lichidator I. A. și, în consecință au fost anulate în parte actele administrative fiscale denumite "suplimentare la declarația de creanță", anulată în parte decizia de impunere precum și raportul de inspecție fiscală, până la concurența sumei de..... lei, reclamanta fiind obligată la plata onorariului de expert.

Împotriva acestei sentințe s-a declarat recurs, care a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, primul termen de judecată fiind stabilit la data de....

Un alt aspect reținut prin Rezoluția Inspecției Judiciare este faptul că în perioada în care a amânat pronunțarea în dosarul nr...., pârâtul judecător a făcut parte din completul care a soluționat cererea aceleiași reclamante, prin care s-a solicitat suspendarea executării sentinței de intrare în procedura falimentului până la soluționarea recursului.

Astfel, Secția reține că dosarul nr.... având ca obiect cererea formulată de reclamanta SC..... SRL, prin administrator special B. I., prin care s-a solicitat suspendarea executării sentinței civile nr..... pronunțată în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
dosarul nr..... al Tribunalului S., a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel C.
la data de și repartizat în sistem informatic la completul, compus din
domnii judecători A. H. S., I. M. I. și N. G. A., cu prim termen de judecată la
data de

La data de s-a luat în discuție cererea de preschimbare a primului
termen de judecată formulată de reclamantă, cerere care a fost admisă, primul
termen de judecată fiind stabilit pentru data de

La termenul din, cauza a rămas în pronunțare, care a fost amânată
pentru data de, când prin decizia civilă nr....., pronunțată în aceeași
componentă, a fost admisă cererea și în consecință s-a dispus suspendarea
executării sentinței civile nr..... pronunțată de către judecătorul sindic în
dosarul nr..... al Tribunalului S., până la soluționarea recursului declarat
împotriva respectivei sentințe.

Ulterior la data de....., pârâul judecător N. G. a soluționat pe fond
acțiunea în anulare ce a constituit obiectul dosarului nr....., în care se solicita
anularea declarațiilor de creanță înregistrate în tabelul creditorilor în cadrul
dosarului de faliment menționat anterior.

De asemenea, în cuprinsul Rezoluției din data de Inspekția
Judiciară face referire și la o serie de articole de presă însoțite de fotografii,
potrivit cărora pârâul judecător N. G. A. s-a întâlnit în diverse ocazii cu
administratorul SC SRL, domnul B. C. I. (la schi în stațiunea, la
petrecerea de, etc.), înscrisuri care, în opinia autorilor articolelor
respective, dovedesc legătura de prietenie dintre cei doi și explică soluțiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

favorabile pronunțate de judecător asupra cererilor deduse judecății de către societatea administrată de domnul B. C. I.

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarațiile date de pârâtul judecător cât și din declarațiile martorilor audiați pe parcursul cercetării disciplinare precum și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012, și respectiv art. 99 lit.i) din Legea nr.303/2004, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012 Secția reține următoarele:

Potrivit art.99 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificărilor din Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară **"încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii"**.

Potrivit art. 99 lit. i) din Legea nr.303/2004, în forma ulterioară modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012, în varianta normativă a tezei 1, constituie abatere disciplinară **nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.**

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Referitor la cea dintâi condiție, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare menționate anterior, starea de fapt reținută evidențiază încălcarea de către pârâtul judecător a responsabilităților specifice funcției, respectiv o încălcare a normelor legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respective nerespectarea obligației de a se abține, responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia **judecătorii sunt obligați** ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 9 și 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 105 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești” iar „judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a făcut dreptate.”

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului Europei.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile sale reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se poată reține că pârâtul judecător, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, iar prin conduita sa a adus atingere imparțialității sau a aparenței de imparțialitate a magistratului.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din interpretarea logică și teleologică a tuturor textelor normative enunțate anterior, raportat la speța de față, rezultă că modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției, chiar și dincolo de raporturile de serviciu propriu-zise.

Responsabilitatea în menținerea imaginii și statutului magistratului, ca și obligație de rezervă a acestuia intervine și în afara cadrului strict profesional.

Pentru a asigura deplina obiectivitate în înfăptuirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care magistratul, datorită unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea sau instrumentarea unui dosar precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

Aceste cazuri se găsesc înscrise în art. 24-27 din Codul de procedură civilă, art. 47-49 din Codul de procedură penală, art. 105-106 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modificată prin Legea 144/2007 precum și în art. 49 alin.2 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii .

Mijloacele procesuale pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate a judecătorilor și procurorilor prevăzute de Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală sunt: abținerea, recuzarea și strămutarea.

În cauza de față, referitor la soluționarea dosarului nr..... având ca obiect cererea formulată de reclamanta SCSRL, prin administrator special B.

I., prin care s-a solicitat suspendarea executării sentinței civile nr... pronunțată în dosarul nr..... al Tribunalului S. de deschidere a procedurii falimentului, Secția reține că potrivit dispozițiilor art.12 alin.2 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, dispozițiile art.24 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, dispoziții care se aplică și în cazul soluționării căilor de atac declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul sindic.

Situația din speță se circumscrie aceastei ipoteze, fiind vorba despre hotărâri pronunțate în materia falimentului și cu atât mai mult cu cât în cererea de suspendare provizorie a executării unei sentinței de deschidere a procedurii falimentului instanța este chemată să examineze formal cauza, fără prejudicierea fondului, doar din perspectiva unor aspecte ce țin de eventuala nelegalitate a hotărârii pronunțate de judecătorul sindic.

De asemenea, împrejurarea că pârâtul judecător a participat la soluționarea dosarului nr..... după ce a rămas în pronunțare asupra cererii în anularea actelor administrative ce făcea obiectul dosarului nr.... nu constituie un caz de incompatibilitate prevăzut expres de lege și nici nu este de natură a afecta prezumția de imparțialitate în condițiile în care, față de obiectul celor două dosare, procedurile vizau analizarea în concret a unor aspecte diferite ce presupuneau un probatoriu specific.

În ceea ce privește articolele de presă apărute în edițiile on-line ale ziarului Evenimentul Zilei la data de și și în cuprinsul cărora se relevă o relație de prietenie între pârâtul judecător și administratorul SC..... SRL, domnul B. C. I., relație care ar fi determinat soluționarea favorabilă de către pârât a unor

[REDACTED] [REDACTED]

dosare în care societatea comercială menționată anterior a avut calitate de reclamantă, Secția reține că aspectele ce au fost prezentate în materialele de presă demonstrează faptul că a fost pusă în discuție integritatea pârâtului judecător, iar argumentele prezentate și imaginile ce le-au însoțit au creat în rândul opiniei publice o percepție negativă asupra obiectivității și imparțialității de care trebuie să dea dovadă un magistrat.

În declarația dată în fața Secției, pârâtul judecător a susținut că nu există o relație apropiată, de prietenie cu numitul B. C. I. însă recunoște că l-a cunoscut pe acesta în a doua parte a anului 2008, prin intermediul familiei M., pârâtul fiind invitat la o discuție în legătură cu organizarea unei excursii la schi. A mai arătat că fotografiile care au fost date publicității erau făcute într-o piscină și pe o pârtie de schi în localitatea..... însă întâlnirea cu numitul B. C. a fost întâmplătoare. După sosirea din această excursie pârâtul s-a mai întâlnit cu această persoană de două ori la familia M. cu ocazia unor aniversări ale acestora.

Din fotografiile existente la dosarul cauzei și care au însoțit expunerile din presă, din declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării disciplinare precum și din declarațiile pârâtului judecător rezultă că acesta îl cunoștea pe domnul B.C. I., nefiind contestat faptul că s-au întâlnit în diverse ocazii la evenimente publice și că au petrecut împreună un concediu în cursul lunii ianuarie 2009 în același grup de prieteni.

Chiar și în situația în care nu există dovezi că pârâtul judecător ar avea o relație apropiată, de prietenie cu administratorul societății SC SRL, domnul B. C. I., totuși apariția în spațiul public a articolelor de presă însoțite de fotografii, a fost de natură a afecta aparența de imparțialitate a

magistratului precum și a prestigiului justiției, ca valoare socială ocrotită de lege. De altfel, chiar pârâtul recunoaște că prin publicarea acestor materiale însoțite de fotografii s-a creat, în rândul opiniei publice, aparența unei relații apropiate a acestuia cu numitul B. C. I.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, referindu-se la conceptul de imparțialitate, a statuat că aceasta se definește prin „absența prejudecăților sau a părerilor preconcepute”.

În acest context, s-a decis că imparțialitatea trebuie apreciată atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile sau interesele personale ale unui anume judecător într-un anume caz, cât și potrivit unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere. Imparțialitatea obiectivă constă „în a pune problema dacă independent de conduita personală a judecătorului, anumite fapte verificabile justifică suspectarea imparțialității acestuia din urmă.” Dacă există o îndoială justificată, judecătorul bănuit de atitudine părtinitoare trebuie să se retragă de la judecarea cauzei (hotărârea din 24.05.1989 Hauschildt c. Danemarca).

Imparțialitatea obiectivă a tribunalului presupune a se stabili dacă, independent de conduita personală, unele împrejurări sau fapte ce pot fi verificate pot justifica existența unor bănueli legitime cu privire la lipsa de imparțialitate a unui judecător. Se consideră că în această materie chiar și aparențele au un rol deosebit, deoarece, într-o societate democratică tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Din această perspectivă, este nerelevantă natura relațiilor pe care un judecător le-ar avea cu partea, fiind suficientă crearea aparenței unei relații apropiate care ar putea da naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către judecător a obligației de a judeca în mod imparțial.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”, iar în condițiile art. 5 alin. 2 „judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în seris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

În conformitate cu prevederile art. 9 din Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe. Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor” iar potrivit art. 10 „în caz de incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii”.

În acest context, conduita pârâtului judecător trebuie examinată și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul

judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate.

Din această perspectivă nu pot fi reținute apărările pârâtului în sensul că, nefiind în relații apropiate cu administratorul societății reclamante și față de practica secției în materia abținerilor, nu a considerat necesar să se abțină de la soluționarea acestor cauze.

Astfel, poziția judecătorului chemat să judece o cauză trebuie să fie complet obiectivă, nefiind relevantă natura relațiilor pe care pârâtul judecător le-ar avea cu una dintre părți. Este suficient să se creeze aparența unei relații apropiate, ce poate da naștere unei îndoieli legitime cu privire la respectarea de către judecător a obligației de imparțialitate. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că existența unor relații ale magistratului cu una dintre părți poate crea o aparență de imparțialitate (CEDO, secția II, hotărârea Wettstein c. Elveția, 21 decembrie 2000, 33958/96).

Prin urmare, pârâtul judecător avea îndatorirea de a formula declarație de abținere urmând ca instanța de judecată să verifice situația concretă și să stabilească, în condițiile art.31 Cod procedură civilă, existența sau inexistența unei atingeri aduse imparțialității magistratului.

Deși existența unei relații de natura celei menționate anterior nu este prevăzută expres de dispozițiile art.24-27 Cod procedură civilă ca și motiv de incompatibilitate sau de abținere, totuși, pentru a nu exista niciun dubiu cu privire la imparțialitatea judecătorului și având în vedere că aparența imparțialității este la fel de importantă ca și imparțialitatea, ținând seama și de dispozițiile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la asigurarea unui

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

proces echitabil, Secția apreciază că pârâtul judecător a încălcat normele legale ce instituie interdicții și incompatibilități, respectiv obligația de a se abține atunci când există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținere.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în reglementarea în vigoare anterior modificărilor prin Legea nr.24/2012 și respectiv art.99 lit.i) Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în reglementarea în vigoare ulterior modificărilor prin Legea nr.24/2012, este cea a intenției, magistratul care se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, în mod conștient, încalcă dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din faptul că deși știa că petrecuse un concediu și se întâlnise de mai multe ori în diverse ocazii cu B. C. I., totuși nu a înțeles să formuleze declarație de abținere de la soluționarea cauzelor în care societatea administrată de acesta avea calitate de parte, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție. Pentru a asigura deopotrivă imparțialitatea, cât și aparența de imparțialitate pe care le reclamă desfășurarea unui proces echitabil, pârâtul trebuia să se abțină de la judecata pricinii.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de

magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtului judecător s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtului judecător săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012 (*pentru faptele săvârșite anterior datei de 25 ianuarie 2012*), respectiv art.99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012 (*pentru faptele săvârșite ulterior datei de 25 ianuarie 2012*).

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. h) din Legea nr.303/2004, în reglementarea în vigoare anterior modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în reglementarea în vigoare anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență.

Legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Raportat la dispozițiile legale mai sus enunțate, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea nr.24/2012 este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, judecătorul să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual, iar sub aspectul laturii subiective, ca această nesocotire să aibă caracter grav, neîndoielnic și nescuzabil.

Inspekția Judiciară a reținut că, în dosarul nr. ..., deși pârâtul judecător N. A. G. a examinat o cerere având ca obiect suspendarea executării actelor administrative întemeiată pe art.14 din Legea contenciosului administrativ, a pronunțat o hotărâre ce are efectele menționate la art.15 din lege, însă fără a se consemna precizarea acțiunii de către titularul acesteia ori calificarea cererii de către instanță în condițiile art.84 Cod procedură civilă.

Referitor la actul procedural prin care a fost soluționată cererea de suspendare, se reține că în dosar hotărârea tehnoredactată poartă denumirea de "încheiere" în timp ce în minuta întocmită cu ocazia deliberării se consemnează "hot."

Secția reține că toate aceste aspecte astfel cum au fost prezentate în cuprinsul acțiunii disciplinare vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate prin prisma temeiului de drept reținut, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi cenzurată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

doar în căile de atac și nu poate face obiectul acțiunii disciplinare. În caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în art. 124 alin. 3 din Constituția României, iar pe de altă parte, a încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Aplicarea dispozițiilor legale incidente în speța dedusă judecății reprezintă rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare a dispozițiilor legale incidente și în consecință reprezintă atributul esențial al activității de judecată propriu-zise, ce nu pot face obiectul acțiunii disciplinare.

În acest context, Secția reține că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, în măsura în care sunt susținute de argumente juridice, logice, sunt de esența actului de judecată, fiind excluse controlului administrativ asupra lor.

Mai mult decât atât, exercitarea dreptului de a sesiza aspectele care vizează neîndeplinirea corespunzătoare de către magistrat a îndatoririlor de serviciu nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Referitor la împrejurarea că există neconcordanță cu privire la denumirea actului procedural prin care a fost soluționată cererea de suspendare, Secția reține că este vorba despre o eroare materială care poate fi îndreptată la cererea părții interesate sau în cadrul căilor de atac.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Față de toate aceste argumente, nu se poate reține în sarcina pârâtului judecător nerespectarea normelor de drept procesual civil enunțate anterior.

De altfel, Secției nu îi revine competența de a aprecia asupra temeiniciei și legalității măsurilor și soluțiilor pronunțate de judecător, în caz contrar s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

Sub aspectul laturii subiective, pentru a se reține existența abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, este necesar a avea în vedere definirea noțiunilor de rea-credință și gravă neglijență.

Astfel, reaua credință în accepțiunea reglementării conținute în art. 99/1 din Legea nr. 303/2004 impune condiția ca judecătorul să urmărească sau să accepte prin încălcarea cu știință a normelor de drept material ori procesual vătămarea unei persoane.

Judecătorul care acționează cu rea-credință realizează o distorsionare conștientă a dreptului, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, în scopul producerii unei vătămări.

Prin urmare, reaua-credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces. Elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice

justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave .

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, nu se poate reține, sub aspectul laturii subiective, că atitudinea pârâtului judecător raportat la modalitatea de soluționare a cererii de suspendare a executării actelor administrative este expresia relei credințe sau gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor de drept procesual civil, ci reflectă interpretarea normei juridice reținute ca și temei de drept, pârâtul neurmărind producerea unui rezultat prejudiciabil vreunei părți. Eventuala greșeală de judecată urmează a fi verificată în cadrul căilor de atac și nu în context disciplinar.

În aceste condiții, Secția reține că în spetă nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. h) din Legea nr.303/2004 în reglementare în vigoare anterioară modificării aduse prin Legea nr.24/2012.

Referitor abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. m) din Legea nr.303/2004, în reglementarea în vigoare anterior modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012, Secția reține următoarele:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Conform dispozițiilor art. 99 lit. m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr. 24/2012), constituie abatere disciplinară nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

Așa cum s-a arătat anterior, în dosarul nr....., la primul termen de judecată din, reclamanta SC.... SRL, prin avocat M. L. M., a depus la dosarul cauzei două acțiuni în anulare distincte, prin care solicita anularea actelor administrative, inclusiv a actelor a căror suspendare a solicitat-o, cerere ce a fost întemeiată pe prevederile art.2 alin.1 lit.h, art. 7, 8,10, din Legea nr.554/2004.

Pârâtul judecător a dispus ca precizarea de acțiune să fie comunicată pârâtelor, motiv pentru care a acordat în acest sens termen de judecată la data de, precizându-se în încheiere că urmează a se soluționa la acel termen numai cererea de suspendare.

Măsurile dispuse la termenul din relevă faptul că pârâtul judecător s-a investit cu soluționarea cererilor în anularea actelor administrative, deși acestea erau cereri de sine stătătoare, aspect ce reiese din consemnările din încheierea de ședință și din lipsa oricăror mențiuni privind o eventuală modificare sau precizare a cererii inițiale ori a unei calificări a acesteia.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, o cerere distinctă se depune la registratura instanței și, după stabilirea obiectului cauzei, primește număr în aplicația ECRIS și dată certă.

Cu toate acestea cererile în anulare menționate au fost primite de pârâtul judecător la termenul din în dosarul nr. și ulterior au fost soluționate în cadrul acestui dosar, fără a se proceda la înregistrarea separată și repartizarea aleatorie în sistemul informatic prin aplicația ECRIS.

Susținerea pârâtului judecător că repartizarea cererilor în anulare a actelor administrative la completul, pe care îl prezida, nu s-a realizat la termenul din, ci prin încheierea din, de către un alt complet, nu poate fi primită în condițiile în care instanța a fost investită la data de iar pârâtul nu a dispus transmiterea cererilor la registratura instanței pentru a fi înregistrate conform art. 93 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și nici nu a îndrumat partea să facă aceste demersuri, ci a dispus măsuri procedurale în vederea soluționării cererilor, respectiv a decis comunicarea acestora părților care lipseau

Împrejurarea că pârâtul judecător a acordat un termen la un complet de vacanță pe care nu îl prezida nu echivalează cu dezinvestirea de soluționarea cererilor de anulare, acesta nepronunțând o soluție în cauză.

De asemenea, nu poate fi primită apărarea pârâtului judecător potrivit căreia a reținut cererile respective spre soluționare pentru a nu încălca principiul disponibilității părților, întrucât, prin înaintarea acestor cereri la registratura instanței în vederea repartizării aleatorii nu se încălca în niciun fel accesul la justiție al persoanelor respective.

În consecință, Secția apreciază că primirea unei cereri distincte într-un dosar înregistrat pe rolul instanței, urmată de repartizarea manuală,

constituie o încălcare a prevederilor referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

Practic, în această situație, o cerere de sine stătătoare ajunge să nu fie supusă repartizării aleatorii, partea având astfel posibilitatea de a alege judecătorul, faptă ce contravine dispozițiilor prevăzute de art.11 din Legea nr.304/2004.

O atare soluție, cum este cea adoptată de pârâtul judecător, permite părților să eludeze regula repartizării aleatorii sub o aparentă aplicare a principiului continuității completului de judecată – prin depunerea la un dosar repartizat inițial aleatoriu, a unor cereri noi, total diferite de acțiunea inițială și care ar impune înregistrarea separată și repartizarea aleatorie.

Referitor la apărarea pârâtului în sensul că ar fi putut disjunge cererile în anulare, Secția reține că în speță nu sunt aplicabile dispozițiile art. 99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești întrucât judecătorul nu a dispus măsura disjungerii.

Este adevărat că dispozițiile art. 99 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor statuează că, în caz de disjungere, dosarul nou format se repartizează aceluiași complet pentru respectarea principiului continuității, însă Secția apreciază că aceste dispoziții au în vedere disjungerea ca măsură procesuală care se dispune în cazurile prevăzute de dispozițiile Codului de procedură civilă și în condițiile investiției legale a completului inițial.

Potrivit dispozițiilor art.11 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată, activitatea de judecată se desfășoară cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și a continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective, dispoziții ce au fost încălcate de pârâțul judecător, întrucât în cauza descrisă anterior nu se punea problema respectării principiului continuității, acest principiu aplicându-se cauzelor aflate deja pe rolul unui complet de judecată și nu unor cereri noi, care nu au fost repartizate aleatoriu completului respective.

Pârâțul judecător a acceptat ca și consecință, încălcarea principiului repartizării aleatorii și respectiv a dispozițiilor prevăzute de art. art.11 din Legea nr.304/2004 și ale art. 93 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Totodată, prin aplicarea dispozițiilor legale în alt scop decât acela al edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

Se impune a fi subliniat faptul că dispozițiile art.99 lit. m) din Legea nr.303/2004 nu condiționează activitatea magistratului de încălcare a dispozițiilor privitoare la repartizarea aleatorie de intenția acestuia de a favoriza una dintre părți, ci, pentru a exista această abatere disciplinară, este suficient ca aceasta să își repartizeze manual, spre soluționare o cauză, fără ca aceasta să aibă vreo legătură din punct de vedere al legii procesual civile cu cauza primită spre soluționare în mod aleatoriu și pe care o are deja pe rol.

Astfel, Secția constată că pârâtul judecător nu a respectat dispozițiile cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor, eludând prevederile art. 93 alin.1, art.95 alin.1 și 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, faptă ce întrunește elementele constituive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012).

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.m), art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012), și respectiv art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

De asemenea, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului N. G. A. – judecător la Curtea de Apel C. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012), ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu

modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probele administrate în cauză.

În acest context, Secția reține caracterul repetitiv al nerespectării normelor legale, faptul că pârâtul a mai fost cercetat disciplinar pentru același gen de fapte - abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.a din Legea nr.303/2004 republicată- iar prin Hotărârea nr.8J din 5 octombrie 2011 i s-a aplicat sancțiunea disciplinară constând în diminuarea indemnizației de încadrare brute cu 15% pe o perioadă de trei luni, hotărâre rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr.97/20.02.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, la ultima evaluare profesională pârâtului i s-a acordat calificativul " foarte bine" pentru activitatea desfășurată, iar la indicatorul integritate i-a fost acordată nota, reținându-se tocmai faptul că este oportună adoptarea unei atitudini prudente de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

rezervă și neimplicare, inclusive la nivel extraprofesional, în caz contrar putând apărea suspiciuni publice cu privire la integritatea magistratului.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptelor astfel cum au fost descrise anterior precum și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate între ele, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra gravității abaterilor comise și a consecințelor acestora.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. e) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a "excluderii din magistratură".

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului G. A. N., judecător în cadrul Curții de Apel C.

În baza art.100 lit.e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, aplică domnului G. A. N., judecător în cadrul Curții de Apel C., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.m), art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012) și respectiv a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului G. A. N., judecător în cadrul Curții de Apel C. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012), ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 19 iunie 2013.

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că nu se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură” pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător.

Într-adevăr nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probatoriul administrat în cauză, însă acestea urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtului judecător.

Astfel, invocarea jurisprudenței Curții de Apel C. în materia incompatibilităților surprinde mentalități regionale, particulare relativ la aparența de imparțialitate, integritate și conduită judiciară.

În egală măsură, la aprecierea sancțiunii, reprezentarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, este relevantă. Pârâtul are reprezentarea normalității modului în care, sub aspect procedural, a soluționat cauzele supuse analizei disciplinare. Iar interpretarea dată normelor procedurale, deși supusă criticilor, are consistență în măsura în care nu este reținută reaua-credință, ori presupusă existența unei fapte prevăzute de legea penală.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest context, trebuie reținut faptul și că la ultima evaluare profesională pârâtului i s-a acordat calificativul "foarte bine" pentru activitatea desfășurată, pârâtul are titlul de doctor în drept, desfășoară activitate didactică în cadrul Facultății de Drept din Cluj Napoca și al Facultății de Drept din Cluj Napoca, a publicat mai multe lucrări de specialitate în domeniul juridic.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să nu îl îndepărteze din magistratură dar care, în același timp, să îl atenționeze în sensul evitării unor manifestări susceptibile de a da naștere la interpretări de natură a afecta imparțialitatea funcției de magistrate și a prestigiului justiției.

În consecință, față de urmările concrete produse și anume crearea unei suspiciuni publice la nivel local cu privire la imparțialitatea și integritatea pârâtului judecător și față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „mutarea disciplinară pentru o perioadă de 3 luni” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.m), art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată (în reglementarea în vigoare anterior modificării prevederilor menționate prin Legea nr.24/2012) și respectiv art.99 lit.i) teza I din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma ulterioară
intrării în vigoare a Legii nr.24/2012.

LUMEA JUSTITIEI.RO